

LUPAUS JOHDATUKSESTA

Koko pelastushistorian alun voimme nähdä Jumalan valinnassa ja lupauksessa johdatuksesta. Jumala sanoi Aabrahamille: ”Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan (johon minä sinut johdatan). Ja minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi. Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä”. Johdatuksessa kulkeminen takaisi siunauksen Aabrahamille ja koko maailmalle. Kun Aabraham oli saapunut Sikemiin nykyiseen Nablukseen, Herra sanoi hänelle: ”Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan”. Kun Jakob oli pakomatalla Betelissä, nykyisen Ramallan lähellä, Herra lupasi hänelle jälleen tuon maan, 1.Moos.28:13-15. Ennen kuin Jakob lähti Egyptiin, Jumala jälleen lupasi tuoda hänen kansansa sieltä pois, 1.Ms.46:3-4. Niin hänet myös tuotiin haudattavaksi Makpelan luolaan, joka on Hebronissa. Ennen kuolemaansa Josef muistutti veljiään Jumalan lupauksista, 1.Ms.50:24-25. Lupaukset maasta, johon Jumala johdatti Israelin patriarkat, täyttyivät jälleen, kun Jumala johdatti parimiljoonaisen Israelin kansan 430 Egyptin orjuuden vuoden jälkeen takaisin luvattuun maahan.

Tottelemattomuutensa ja syntiensä tähden Israelin kansa joutui maastansa pakkosiirtolaisuuteen, ensin pohjoisen Israelin asukkaat Assyriaan, sitten eteläisen Judan asukkaat Babyloniaan. Mutta Jumala lupasi johdattaa heidät sieltä takaisin, Jer.29:10-11. Jumala pitää lupauksensa. 70 Baabelin pakolaisvuoden jälkeen kansa sai jälleen palata maahansa niin, että 400 vuoden jälkeen Messias voi syntyä Daavidin suvusta pienessä Betlehemissä kaupungissa Jumalan lupausten mukaan. Ajattele, mitä uskollisuutta Jumala osoitti kansaansa ja meitä kaikkia kohtaan. Suurin osa Israelin kansaa ei kuitenkaan vastaanottanut Messiastaan, ja niin se joutui jälleen hajotukseen, nyt kaikkien kansojen sekaan. Mutta Jumala oli luvannut koota sen jälleen kaikkialta, minne vain he olivat kulkeutuneet, Jer.16:14-16. Näiden lupausten ihmeellinen toteutuminen meidän aikanamme on kaikkien meidän nähtävissämme, Jes.49:11-13, 43:5,6, Jer.31:6-12. Jumala ei luvannut koota ainoastaan juutalaisia vaan myös Efraimin jälkeläiset eli Pohjoisen valtakunnan ns. ”kadonneet heimot”. Israeliin on jo tullut esim. Menashen heimoon kuuluvia. ”Itkien he tulevat, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen”, Jer.31:9. Jumalan lupaukset tulevat vielä toteutumaan viimeistä piirtoa myöden. Tutki Jumalan lupauksia ja uskosi Raamatun Sanaan vahvistuu.

Koskeeko lupaus johdatuksesta sitten vain juutalaisia? Ei. Oikeastaan kaikki, mitä maailmassa tapahtuu, on Jumalan johtamaa tai sallimaa, Jes.45:6,7. Voimme puhua yleisestä johdatuksesta. Tämä ei kuitenkaan merkitse eikä johda fatalismiin. Elämässä vaikuttavat myös syyn ja seurauksen lait. ”Mitä ihminen kylvää sitä hän myös niittää.” Mutta Raamatussa puhutaan myös erityisestä johdatuksesta. ”Kaikki, joita Jumalan Henki johdattaa, ovat Jumalan lapsia,” Rm.8:14. Toisin sanoen: Jumala on luvannut johdattaa omia lapsiaan Pyhän Henkensä avulla. Tällöin voimme puhua Jumalan erityisestä johdatuksesta, oikein täsmäjohdatuksesta.

Miten voimme päästä osallisiksi tällaisesta johdatuksesta? Ensimmäinen edellytys on, että uudestisyntymme Hänen lapsikseen. Kun Jeesus puhui Nikodeemukselle uudestisyntymisestä, Hän palautti tämän mieleen kansan erämaavaelluksen. Sen aikana Jumala oli ihmeellisesti johdattanut Israelin kansaa, mutta tottelemattomuuden takia monien vaellus oli päättymässä erämaahan. Silloin Mooses oli saanut Jumalalta ohjeet tehdä vaskikäärme ja panna se tangon päähän, joka ilmeisesti oli ristin muotoinen. Silloin jokainen, joka katsoi ristiin, parani. Nyt Jeesus sanoi Nikodeemukselle: ”Niin kuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka Häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä”. Meidänkin elämän vaelluksemme aikana käärme, sielunvihollinen puree meitä ja houkuttelee syntiin. Synti on todellisuutta edelleen, vaikka se miten yritettäisiin selittää pois. Synnymme perisyntien alaisina tähän maailmaan ja jokainen meistä on lankeillut synteihin omilla tavoillamme. Olisimme tuhoon tuomittuja, jos Jumala ei olisi valmistanut meille pelastusta lähettämällä Poikansa valitun kansan keskuuteen sovittamaan syntimme ristillä. Kun tunnustamme syntimme ja syyllisyytemme Jumalan edessä, meillä on Jeesuksen ristin tähden syntien anteeksiantamus. Hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta, jolla Hän voitti kuoleman ja sielunvihollisen vallan, meillä on pääsy uuteen elämään ja iankaikkiseen elämään. Rm.6:4 ”niin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman”.

Kun Jeesus kutsui opetuslapsensa, Jeesus kutsui heitä seuraamaan Häntä. Markuksen mukaan Jeesus asetti opetuslapset ensin olemaan kanssansa ja sitten lähettääksensä heidät. Meidätkin Jeesus kutsuu olemaan kanssaan. Jos me seuraamme Häntä, meillä on lupaus johdatuksesta ja lupauksen täyttymys koko ajan kanssamme. Erityisesti lähetyskäskeensä yhteyteen Jeesus on liittänyt lupauksen: ”Ja katso, minä olen Teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti”. Hän on luvannut olla johdattamassa meitä työssä valtakunnassaan. Hän on myös Hyvä Paimen, jonka ääntä saamme kuunnella ja seurata. Mutta kuulemmeko Hänen äänensä? Miten kuulemme sen tänään? Ennen kaikkea Hänen Sanassaan. Siksi meille on tärkeää lukea, kuunnella ja tutkistella Jumalan Sanaa ja antaa myös sen tutkia meitä. Jer.23:22 Jumala sanoo: ”Jos he olisivat seisonneet minun neuvottelussani, niin he julistaisivat minun sanani kansalleni ja kääntäisivät heidät pois heidän pahalta tieltään ja pahoista teoistansa”. Tässä on ihmeellinen lupaus jopa koko kansan johdattamisesta, jos johtajat seisoisivat Jumalan neuvottelussa. Tätä tänä aikana tarvittaisiin. Mutta myös meidän tulisi kääntyä useammin Jumalan neuvottelupöydän ääreen. Sinne meillä on pääsy Jeesuksen kautta. Hän on meidän yhdyshenkilömme. Jeesus sanoo myös: ”Missä kaksi tai kolme on minun nimessäni koolla, siellä minä olen heidän keskellensä”. Seurakuntayhteydessä Jumala voi myös antaa meille erityistä johdatustaan. On tärkeää antaa luotettavien Jumalan lasten tutkia, onko johdatus, jota olen saanut esim. hiljaisina hetkinä yksin ollessani Jumalan edessä todella Häneltä vai kenties omasta mielestäni.

Mutta Jeesus haluaa lähettää myös meidät. ”Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmäanne pysyisi”, Joh.15:16. Ef.2:10:n mukaan meidät on luotu Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltä valmistanut, että me niissä vaeltaisimme. Autoa tai laivaa ei voida ohjata, jos se ei liiku. Olemmeko liikkeellä, olemmeko oikealla paikalla, oikeaan aikaan?

Lähetystyö ei aina tarkoita kaukasiin maihin lähtemistä. Paljon useammin se on ihmisten kohtaamista alkaen omasta perheestä, suvusta ja naapureista. Johan Candelin sanoo: ”Seurakunta kasvaa siellä, missä ilmenevät seuraavat tunnusmerkit: 1. Usko ja luottamus Raamattuun Jumalan Sanana, 2. elävä usko Jeesukseen, 3. seurakunta haluaa kuulla kokouksissa Jumalan äänen (ei pastorin) ja siellä, missä 4. Jumalan valtakunta ilmenee rakkauden teoin”. Tällaiseen vaellukseen meitä kutsutaan ja johdatetaan. Siihen Jumala lupaa myös voimansa.

Jes.58:6-11 = ihana lupaus johdatuksesta ja virvoituksesta, joka tulee palvelun kautta, mutta ei kuitenkaan palkkana, vaan Jumalan suuresta armosta. Me tunnemme itsemme varmasti monta kertaa tosi kehnoiksi ja kurjiksi todistajiksi, mutta Paavalikin sanoo 1Kor.2:1-5. Mikä on tuo Jumalan suuri voima, joka meidän heikkoihin saviastioihimme annetaan? Se on sanoma ristikä, Jumalan armosta Jeesuksessa, jossa on meille kyllin. Candelin kertoi kysyneensä vainotun kirkon vankiloissa olevilta jäseniltä, toivovatko he, että kristityt vapaissa maissa rukoilisivat heidän vapautumisestaan, he sanovat: ”Ei, vaan että Jumala täyttäisi heidät niin rakkaudellaan kiduttajiaan kohtaan, että nämäkin haluaisivat ottaa Jeesuksen vastaan Vapahtajanaan”.

Jes.35:ssä puhutaan pyhästä tiestä, jota kulkeva ei eksy – eivät hullutkaan. Lunastetut sitä kulkevat. Mikä on se tie, jota kulkien päästään perille asti? Jeesus itse sanoi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan tule Isän tykö, muutoin kuin minun kauttani”. Jumalan Karitsa, joka on kantanut syntimme, johdattaa meidät elämän vetten lähteille. Hän myös pyyhkii pois kaikki matkan aikana saamamme kyynelä silmistämme. Jes.35:10 Niin Herran vapahdetut palajavat ja tulevat Siioniin riemuiten, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.” Samaa Tietä johdatetaan perille niin Israelin kansan kuin pakanakansojen lunastetut.